

ПРЕДЛОГ

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ПРЕДЕЛУ

Члан 1.

Потврђује се Европска конвенција о пределу, сачињена у Фиренци 20. октобра 2000 године, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

EUROPEAN LANDSCAPE CONVENTION

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members for the purpose of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage, and that this aim is pursued in particular through agreements in the economic and social fields;

Concerned to achieve sustainable development based on a balanced and harmonious relationship between social needs, economic activity and the environment;

Noting that the landscape has an important public interest role in the cultural, ecological, environmental and social fields, and constitutes a resource favourable to economic activity and whose protection, management and planning can contribute to job creation:

Aware that the landscape contributes to the formation of local cultures and that it is basic component of the European natural and cultural heritage, contributing to human well-being and consolidation of the European identity;

Acknowledging that the landscape is an important part of the quality of life for people everywhere: in urban areas and in the countryside, in degraded areas as well as in areas of high quality, in areas recognised as being of outstanding beauty as well as everyday areas;

Noting that developments in agriculture, forestry, industrial and mineral production techniques and in regional planning, town planning, transport, infrastructure, tourism and recreation and, at a more general level, changes in the world economy are in many cases accelerating the transformation of landscapes;

Wishing to respond to the public wish to enjoy high quality landscapes and play an active part in the development of landscapes:

Believing that the landscape is a key element of individual and social well-being and that its protection, management and planning entail rights and responsibilities for everyone;

Having regard to the legal texts existing at international level in the field of protection and management of the natural and cultural heritage, regional and spatial planning, local self-government and transfrontier cooperation, in particular the Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats (Bern, 19 September 1979), the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe (Granada, 3 October 1985), the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage (revised) (Valletta, 16 January 1992), the European Outline Convention on Transfrontier Co-operation between Territorial Communities or Authorities (Madrid, 21 May 1980) and its additional protocols, the European Charter of-Local Self-government (Strasbourg, 15 October 1985), the Convention on Biological Diversity (Rio, 5 June 1992), the Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage (Paris, 16 November 1972), and the Convention on Access to Information, Public Participation in Decision-making and Access to Justice on Environmental Matters (Aarhus, 25 June 1998);

Acknowledging that the quality and diversity of European landscapes constitute a common resource, and that it is important to co-operate towards its protection, management and planning;

Wishing to provide a new instrument devoted exclusively to the protection, management and planning of all landscapes in Europe.

Have agreed as follows:

Chapter I – GENERAL PROVISIONS

Article 1 – DEFINITIONS

For the purposes of the Convention:

a »*Landscape*« means an area, as perceived by people, whose character is the result of the action and interaction of natural and/or human factors;

b »*Landscape policy*« means an expression by the competent public authorities of general principles, strategies and guidelines that permit the taking of specific measures aimed at the protection, management and planning of landscapes;

c »*Landscape quality objective*« means, for a specific landscape, the formulation by the competent public authorities of the aspirations of the public with regard to the landscape features of their surroundings;

d »*Landscape protection*« means actions to conserve and maintain the significant or characteristic features of a landscape, justified by its heritage value derived from its natural configuration and/or from human activity;

e »*Landscape management*« means action, from a perspective of sustainable development, to ensure the regular upkeep of a landscape, so as to guide and harmonise changes which are brought about by social, economic and environmental processes;

f »*Landscape planning*« means strong forward-looking action to enhance, restore or create landscapes.

Article 2 – SCOPE

Subject to the provisions contained in Article 15, this Convention applies to the entire territory of the Parties and covers natural, rural, urban and peri-urban areas. It includes land, inland water and marine areas. It concerns landscapes that might be considered outstanding as well as everyday or degraded landscapes.

Article 3 – AIMS

The aims of this Convention are to promote landscape protection, management and planning, and to organise European co-operation on landscape issues.

Chapter II – NATIONAL MEASURES

Article 4 – DIVISION OF RESPONSIBILITIES

Each Party shall implement this Convention, in particular Articles 5 and 6, according to its own division of powers, in conformity with its constitutional principles and administrative arrangements, and respecting the principle of subsidiarity, taking into account the European Charter of Local Self-government. Without derogating from the provisions of this Convention, each Party shall harmonise the implementation of this convention with its own policies.

Article 5 – GENERAL MEASURES

Each Party undertakes:

- a to recognise landscapes in law as an essential component of people's surroundings, an expression of the diversity of their shared cultural and natural heritage, and a foundation of their identity;
- b to establish and implement landscape policies aimed at landscape protection, management and planning through the adoption of the specific measures set out in Article 6;
- c to establish procedures for the participation of the general public, local and regional authorities, and other parties with an interest in the definition and implementation of the landscape policies mentioned in paragraph b above;
- d to integrate landscape into its regional and town planning policies and in its cultural, environmental, agricultural, social and economic policies, as well as in any other policies with possible direct or indirect impact on landscape.

Article 6 – SPECIFIC MEASURES

A Awareness-raising

Each Party undertakes to increase awareness among the civil society, private organisations, and public authorities of the value of landscapes, their role and changes to them.

B Training and education

Each Party undertakes to promote:

- a training for specialists in landscape appraisal and operations;
- b multidisciplinary training programmes in landscape policy, protection, management and planning, for professionals in the private and public sectors and for associations concerned;
- c school and university courses which, in the relevant subject areas, address the values attaching to landscapes and the issues raised by their protection, management and planning.

C Identification and assessment

1 With the active participation of the interested parties, as stipulated in Article 5.c. and with a view to improving knowledge of its landscapes, each Party undertakes;

- a
 - i to identify its own landscapes throughout its territory;
 - ii to analyse their characteristics and the forces and pressures transforming them;
 - iii to take note of changes;
- b to assess the landscapes thus identified, taking into account the particular values assigned to them by the interested parties and the population concerned.

2 These identification and assessment procedures shall be guided by the exchanges of experience and methodology, organised between the Parties at European level pursuant to Article 8.

D Landscape quality objectives

Each Party undertakes to define landscape quality objectives for the landscapes identified and assessed, after public consultation in accordance with Article 5.c.

E Implementation

To put landscape policies into effect each Party undertakes to introduce instruments aimed at protecting, managing and/or planning the landscape.

Chapter III – EUROPEAN CO-OPERATION

Article 7 – INTERNATIONAL POLICIES AND PROGRAMMES

Parties undertake to co-operate in the consideration of the landscape dimension of international policies and programmes, and to recommend, where relevant, the inclusion in them of landscape considerations.

Article 8 – MUTUAL ASSISTANCE AND EXCHANGE OF INFORMATION

The Parties undertake to co-operate in order to enhance the effectiveness of measures taken under other articles of this Convention, and in particular:

- a) to render each other technical and scientific assistance in landscape matters through the pooling and exchange of experience, and the results of research projects;
- b) to promote the exchange of landscape specialists in particular for training and information purposes;
- c) to exchange information on all matters covered by the provisions of the Convention.

Article 9 – TRANSFRONTIER LANDSCAPES

The Parties shall encourage transfrontier co-operation on local and regional level and, wherever necessary, prepare and implement joint landscape programmes.

Article 10 – MONITORING OF THE IMPLEMENTATION OF THE CONVENTION

1. Existing competent Committees of Experts set up under Article 17 of the Statute of the Council of Europe shall be designated by the Committee of Ministers of the Council of Europe to be responsible for monitoring the implementation of the Convention.
2. Following each meeting of the Committees of Experts, the Secretary General of the Council of Europe shall transmit a report on the work carried out and on the operation of the Convention to the Committee of Ministers.
3. The Committees of Experts shall propose to the Committee of Ministers the criteria for conferring and the rules governing the Landscape award of the Council of Europe.

Article 11 – LANDSCAPE AWARD OF THE COUNCIL OF EUROPE

1. The Landscape award of the Council of Europe is a distinction which may be conferred on local and regional authorities and their groupings that have instituted, as part of the landscape policy of a Party to this Convention, a policy or

measures to protect, manage and/or plan their landscape, which have proved lastingly effective and can thus serve as an example to other territorial authorities in Europe. The distinction may be also conferred on non-governmental organisations having made particularly remarkable contributions to landscape protection, management or planning.

2. Applications for the Landscape award of the Council of Europe shall be submitted to the Committees of Experts mentioned in Article 10 by the Parties. Transfrontier local and regional authorities and groupings of local and regional authorities concerned, may apply provided that they jointly manage the landscape in question.

3. On proposals from the Committees of Experts mentioned in Article 10 the Committee of Ministers shall define and publish the criteria for conferring the Landscape award of the Council of Europe, adopt the relevant rules and confer the Award.

4. The granting of the Landscape award of the Council of Europe is to encourage those receiving the award to ensure the sustainable protection, management and/or planning of the landscape areas concerned.

Chapter IV – FINAL CLAUSES

Article 12 – RELATIONSHIP WITH OTHER INSTRUMENTS

The provisions of this Convention shall not prejudice stricter provisions concerning landscape protection, management and planning contained in other existing or future binding national or international instruments.

Article 13 – SIGNATURE, RATIFICATION AND ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which ten member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

3. In respect of any signatory state which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 14 – ACCESSION

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of the Council of Europe may invite the European Community and any European State which is not a member of the Council of Europe, to accede to the Convention by a majority decision as provided in Article 20.d of the Council of Europe Statute, and by the unanimous vote of the States parties entitled to hold seats in the Committee of Ministers.

2. In respect of any acceding State, or the European Community in the event of its accession, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 15 – TERRITORIAL APPLICATION

1. Any State of the European Community may, at the time of signature or when depositing its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.

2. Any party may, at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. The Convention shall take effect in respect of such a territory on the first day following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two paragraphs above may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by notification addressed to the Secretary General. Such withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 16 – DENUNCIATION

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 17 – AMENDMENTS

1. Any Party or the Committees of Experts mentioned in Article 10 may propose amendments to this Convention.

2. Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to the member States of the Council of Europe, to the other Parties, and to any European non-member State which has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 14.

3. The Committees of Experts mentioned in Article 10 shall examine any amendment proposed and submit the text adopted by a majority of three-quarters of the Parties' representatives to the Committee of Ministers for adoption. Following its adoption by the Committee of Ministers by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the States parties entitled to hold seats in Committee of Ministers, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.

4. Any amendment shall enter into force in respect of the Parties which have accepted it on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which three Council of Europe member States have informed the Secretary General of their acceptance. In respect of any Party which subsequently accepts it, such amendment shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which the said Party has informed the Secretary General of its acceptance.

Article 18 – NOTIFICATIONS

The Secretary General of Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State or the European Community having acceded to this Convention, of:

- a) any signature:

- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 13, 14 and 15;
- d) any declaration made under Article 15;
- e) any denunciation made under Article 16;
- f) any proposal for amendment, any amendment adopted pursuant to Article 17 and the date on which it comes into force;
- g) any other act, notification, information or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Florence, this 20th day of October 2000, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State or to the European Community invited to accede to this Convention.

Европска конвенција о пределу

Преамбула

Државе чланице Савета Европе, потписнице ове Конвенције,

Сматрајући да је циљ Савета Европе постизање већег јединства међу чланицама, између осталог, у циљу очувања и остваривања идеала и принципа који су њихово заједничко наслеђе, и да се тај циљ нарочито остварује споразумима на економском и друштвеном плану;

Настојећи да постигну одрживи развој заснован на уравнотеженом и складном односу друштвених потреба, привредних делатности и животне средине;

Истичући да предео има важну улогу за јавни интерес у области културе, екологије, животне средине и друштва, и да представља ресурс који погодује привредним делатностима, а чијом се заштитом, управљањем и планирањем може допринети отварању нових радних места;

Свесне да предео доприноси формирању локалних култура и да представља један од основних елемената европског природног и културног наслеђа, који доприноси добробити човечанства и јачању европског идентитета;

Признајући да је предео важан чинилац квалитета живота људи, ма где они били: у градским срединама и на селу, у деградираним областима или у подручјима високог животног квалитета, у областима које имају изузетне одлике, или у свакодневном окружењу;

Напомињући да развој пољопривреде, шумарства, индустријских и рударских метода производње, развој просторног планирања, урбанизма, саобраћаја, инфраструктуре, туризма и рекреације, као и, на општијем нивоу, промене у светској привреди, врло често убрзавају трансформацију предела;

Настојећи да одговори на жељу јавности да ужива у пределима високог квалитета и да игра активну улогу у развоју предела;

С уверењем да предео има суштински значај за добробит појединца и друштва, и да његова заштита, управљање и планирање свима намећу одређена права и обавезе;

С обзиром на постојеће прописе на међународном нивоу, на пољу заштите природног и културног наслеђа и управљања њиме, регионалног и просторног планирања, локалне самоуправе и прекограничне сарадње, а нарочито с обзиром на Конвенцију о заштити европских дивљих врста и природних станишта (Берн, 19. септембра 1979. године), Конвенцију о заштити архитектонског наслеђа Европе (Гранада, 3. октобра 1985), Европску конвенцију о заштити археолошког наслеђа (ревидирана) (Ла Валета, 16. јануара 1992), Европску конвенцију о прекограничној сарадњи између територијалних заједница или власти (Мадрид, 21. маја 1980) и њене додатне протоколе, Европску повељу о локалној самоуправи (Стразбур, 15. октобра 1985), Конвенцију о биолошкој разноврсности (Рио де Жанеиро, 5. јуна 1992), Конвенцију о заштити светске културне и природне баштине (Париз, 16. новембра 1972) и Конвенцију о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и доступности правосуђа о питањима везаним за животну средину (Архус, 25. јуна 1998);

Признајући да квалитет и разноликост европских предела чине заједничко богатство, и да је важно успоставити сарадњу у циљу његове заштите, управљања и планирања;

Желећи да дâ нови инструмент посвећен искључиво заштити, управљању и планирању свих предела у Европи,

Сагласне су у следећем:

Поглавље I – Опште одредбе

Члан 1 – Дефиниције

У сврху ове Конвенције:

а) «Предео» означава одређено подручје, онако како га људи виде и доживе, чији је карактер резултат деловања и интеракције природних и/или људских фактора;

б) «Предеона политика» означава израз општих принципа, стратегија и смерница, дефинисаних од стране надлежних органа власти, који омогућавају предузимање одређених мера у циљу заштите, управљања и планирања предела;

ц) «Циљни квалитет предела» означава, за одређени предео, формулацију, дату од стране надлежних органа власти, о тежњи становништва у погледу предеоних карактеристика из њиховог окружења;

д) «Заштита предела» означава поступке очувања и одржавања значајних или карактеристичних обележја предела, оправдане вредношћу наслеђа, проистеклом из његове природне структуре и/или људске активности;

е) «Управљање пределом» означава поступке, којима се, из перспективе одрживог развоја, обезбеђује редовно одржавање предела, са циљем усмеравања и усклађивања промена изазваних друштвеним и економским процесима, као и процесима у животној средини;

ф) «Планирање предела» означава дугорочне и далекосежне поступке са циљем унапређења, поновног успостављања или креирања предела.

Члан 2 – Подручје примене

У складу с одредбама садржаним у члану 15, ова Конвенција се примењује на целокупну територију Страна потписница, и обухвата природна, сеоска, градска и приградска подручја. Конвенција обухвата копно, копнене воде и морске области. Односи се на пределе који се могу сматрати изузетним, као и на свакидашње или деградиране пределе.

Члан 3 – Циљеви

Циљеви ове Конвенције су промовисање заштите, управљања и планирања предела, као и организовање европске сарадње о питањима предела.

Поглавље II – Мере на државном нивоу

Члан 4 – Подела надлежности

Све Стране потписнице примењиваће ову Конвенцију, а посебно чланове 5 и 6, према сопственој подели надлежности, а у складу са својим уставним начелима и управним уређењем, поштујући принцип супсидијарности

и имајући у виду Европску повељу о локалној самоуправи. Свака Страна потписница ће, не кршећи одредбе ове Конвенције, ускладити њено спровођење у складу са сопственом политиком.

Члан 5 – Опште мере

Све Стране потписнице се обавезују да ће:

а) законом признати предео као битну компоненту људског окружења, као израз разноврсности заједничког културног и природног наслеђа, и темељ њиховог идентитета;

б) успоставити и спроводити предеоне политике које за циљ имају заштиту, управљање и планирање предела, доношењем посебних мера утврђених чланом 6;

ц) успоставити процедуре за укључивање најшире јавности, локалних и регионалних власти, као и других страна које су заинтересоване за одређивање и примењивање предеоних политика наведених у ставу б. овога члана;

д) интегрисати предео у политике просторног (регионалног) и урбанистичког планирања, и у културне, пољопривредне, социјалне, економске и политике животне средине, као и у све остале политике које могу да имају посредан или непосредан утицај на предео.

Члан 6 – Посебне мере

А. Подизање свести

Стране потписнице се обавезују да ће радити на подизању нивоа свести грађанског друштва, приватних организација и надлежних органа власти, о вредностима предела, њиховој улози и променама које се у њима дешавају.

Б. Обука и образовање

Стране потписнице се обавезују да ће подстицати:

а) обуку стручњака за процену предела и интервенције у њему;

б) мултидисциплинарне програме обуке у области политике предела, заштите, управљања и планирања, и то за стручњаке из приватног и јавног сектора, и заинтересована удружења;

ц) школске и универзитетске програме, из одговарајућих области, који се баве вредностима везаним за пределе и питањима која проистичу из њихове заштите, управљања и планирања.

Ц. Идентификација и процена

1. Уз активно учешће заинтересованих страна, као што је утврђено у члану 5.в, и у погледу унапређења сазнања о њиховим пределима, Стране потписнице се обавезују да ће:

а) i идентификовати пределе на својој територији;

ii анализирати њихове карактеристике, као и покретачке снаге и притиске услед којих се предели мењају;

iii регистровати промене.

б) извршити процену тако идентификованих предела, водећи рачуна о посебним вредностима које им придају заинтересоване стране, односно становништво.

2. Поступци идентификације и процене треба да буду руковођени разменом искустава и методологије, организованом између Страна потписница на европском нивоу, а у складу са одредбама члана 8.

Д. Циљни квалитет предела

Све Стране потписнице се обавезују да ће утврдити циљне квалитете предела за оне пределе који су идентификовани и процењени, након јавне расправе, сагласно чланом 5.в.

Е. Спровођење

У циљу спровођења предеоних политика, Свака од страна потписница се обавезује да ће увести прописе у вези са заштитом, управљањем и планирањем предела.

Поглавље III – Европска сарадња

Члан 7 – Међународне политике и програми

Стране потписнице се обавезују на сарадњу при разматрању улоге предела у међународним политикама и програмима, као и да ће препоручити, тамо где је то релевантно, да се у њих укључе проблематике предела.

Члан 8 – Узајамна помоћ и размена информација

Стране потписнице се обавезују да ће успоставити сарадњу у циљу повећавања ефикасности мера предузетих у складу са осталим члановима ове Конвенције, а нарочито да ће:

- а) узајамно пружати техничку и научну помоћ у вези с питањима која се тичу предела, обједињавањем и разменом искустава и резултата истраживачких пројеката;
- б) промовисати размену стручњака за пределе, нарочито у сврху обуке и информисања;
- ц) размењивати информације о свим питањима садржаним у одредбама ове Конвенције.

Члан 9 – Прекогранични предели

Стране потписнице ће подстицати прекограничну сарадњу на локалном и регионалном нивоу и, према потреби, припремати и примењивати заједничке програме везане за пределе.

Члан 10 – Праћење примене Конвенције

- 1. Комитет министара Савета Европе овлашћује надлежне Стручне одборе, установљене у складу са чланом 17. Статута Савета Европе, за праћење примене ове Конвенције.
- 2. После сваког састанка Стручних одбора, генерални секретар Савета Европе треба да достави Комитету министара извештај о обављеном послу и спровођењу Конвенције.
- 3. Стручни одбори треба да предложи Комитету министара критеријуме и правила за додељивање Награде за предео Савета Европе.

Члан 11 – Награда за предео Савета Европе

1. Награда за предео Савета Европе јесте посебно одликовање које се може доделити локалним и регионалним властима и њиховим групацијама које су увеле, као део предеоне политике Стране потписнице ове Конвенције, политику или мере заштите, управљања и/или планирања њихових предела, а које су се показале трајно делотворне, те зато могу служити као пример другим територијалним властима у Европи. Ово посебно одликовање се може додељивати и невладиним организацијама које су дале значајан допринос заштити, управљању и планирању предела.

2. Кандидатура за Награду за предео Савета Европе, Стране потписнице подносе Стручним одборима поменутим у члану 10. Прекограничне локалне и регионалне власти и организације заинтересованих локалних и регионалних власти, могу да се пријаве под условом да заједнички управљају пределом о коме је реч.

3. На предлог Стручних одбора поменутих у члану 10. Комитет министара треба да одреди и објави критеријуме за додељивање Награде за предео Савета Европе, усвоји одговарајућа правила и додели Награду.

4. Додељивање Награде за предео Савета Европе треба да подстакне оне који је добијају да обезбеде одрживу заштиту, управљање и планирање предеоних области о којима је реч.

Поглавље IV – Завршне одредбе

Члан 12 – Однос према другим прописима

Одредбе ове Конвенције неће ограничити деловање строжијих одредби у вези са заштитом, управљањем и планирањем предела, садржаним у другим постојећим или будућим обавезујућим националним или међународним прописима.

Члан 13 – Потписивање, потврђивање и ступање на снагу

1. Ова Конвенција је отворена за потписивање од стране држава чланица Савета Европе. Она подлеже потврђивању, прихватању, или одобравању. Инструменти потврђивања, прихватања или одобравања депонују се код Генералног секретара Савета Европе.

2. Конвенција ступа на снагу првог дана у месецу по истеку рока од три месеца од дана када је десет држава чланица Савета Европе прихватило обавезе које произилазе из Конвенције, у складу с одредбама из претходног става.

3. Када је у питању било која држава потписница која накнадно изрази спремност да се обавезе на поштовање Конвенције, Конвенција ступа на снагу првог дана у месецу по истеку рока од три месеца од дана депоновања инструмента, потрђивања, прихватања или одобравања.

Члан 14 – Приступање

1. Након ступања ове Конвенције на снагу, Комитет министара Савета Европе може да позове Европску заједницу, као и било коју државу која није чланица Савета Европе да приступи овој Конвенцији на основу одлуке већине предвиђене чланом 20d Статута Савета Европе и једногласне одлуке представника Страна потписница, који су овлашћени да учествују у раду Комитета министара.

2. Када су у питању државе које приступају, или у случају приступања Европске заједнице, Конвенција ступа на снагу првог дана у месецу по истеку рока од три месеца од дана депоновања акта о приступању код Генералног секретара Савета Европе.

Члан 15 – Територијална примена

1. Свака држава или Европска заједница може у време потписивања Конвенције, односно код депоновања свог инструмента потрђивања, прихватања, одобравања или приступања да наведе територију, односно територије на којима ће се ова Конвенција примењивати.

2. Свака Страна потписница може накнадно, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, да прошири примену ове Конвенције на било коју другу територију наведену у изјави. У односу на такву територију Конвенција ступа на снагу првог дана у месецу по истеку рока од три месеца од дана када Генерални секретар прими такву изјаву.

3. Свака изјава дата у складу са претходна два става може се, у односу на било коју територију наведену у таквој изјави, повући службеним обавештењем упућеним Генералном секретару. Повлачење постаје делотворно првог дана у месецу по истеку рока од три месеца од дана када Генерални секретар прими такво обавештење.

Члан 16 – Одрицање

1. Свака Страна потписница може у свако доба да се одрекне ове Конвенције службеним обавештењем упућеним Генералном секретару Савета Европе.

2. Одрицање ступа на снагу првог дана у месецу по истеку периода од три месеца од дана када Генерални секретар прими такво обавештење.

Члан 17 –Амандмани

1. Све Стране потписнице или Стручни одбори поменути у члану 10. могу да предлажу амандмане на ову Конвенцију.

2. О сваком предлогу амандмана треба обавестити Генералног секретара Савета Европе, који ће то саопштити државама чланицама Савета Европе, осталим потписницама, као и свим европским државама које нису чланице Савета Европе, а позване су да приступе Конвенцији у складу с одредбама члана 14.

3. Стручни одбори поменути у члану 10. размотриће све предложене амандмане и поднети Комитету министара текст који је усвојен трочетвртинском већином представника Страна потписница. По усвајању текста од стране Комитета министара на основу одлуке већине предвиђене чланом 20d Статута Савета Европе и једногласне одлуке представника држава потписница који су овлашћени да учествују у раду Комитета министара, текст ће бити прослеђен Странама потписницама на усвајање.

4. Сваки амандман ступиће на снагу, у односу на Стране потписнице које су је прихватиле, првог дана у месецу по истеку периода од три месеца од дана када су три државе чланице Савета Европе обавестили Генералног секретара о прихватању измене. Када је у питању било која Страна потписница која накнадно прихвати такву измену или допуну, иста ће ступити на снагу првог дана у месецу по истеку рока од три месеца од дана када је поменута Страна потписница обавестила Генералног секретара о свом прихватању.

Члан 18 – Обавештавање

Генерални секретар Савета Европе треба да обавештава државе чланице Савета Европе, све државе које су приступиле овој Конвенцији или Европску заједницу, о:

- а) сваком потпису;
- б) депоновању сваког инструмента потврђивања, прихватања, одобравања или приступања;
- ц) сваком датуму ступања Конвенције на снагу у складу са члановима 13, 14. и 15;
- д) свакој изјави датој у складу с одредбама члана 15;
- е) сваком одрицању у складу са чланом 16;
- ф) сваком предлогу амандмана, као и о сваком амандману усвојеном у складу са чланом 17. и датуму када он ступа на снагу;
- г) било ком другом акту, обавештењу или саопштењу у вези с овом Конвенцијом.

Потврђујући ово, доле потписани, који су за то овлашћени, потписали су ову Конвенцију.

У Фиренци, 20. октобра 2000. године, на енглеском и француском језику, где су оба текста једнако веродостојна, у једном примерку који ће бити депонован у архив Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе доставиће оверене копије свим државама чланицама Савета Европе, свим државама, или Европској заједници, позваним да приступе овој Конвенцији.

Члан 3.

За спровођење ове конвенције старају се: миистартсво надлежно за полсове животне средине и просторног планирања и министарство надлежно за послове културе.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

Разноврсни, јединствени и квалитетни предели су једна од основних вредности Републике Србије која представља и део европског културног и природног наслеђа.

Проблематика природних предела је **Законом о заштити животне средине** (Сл.гл. РС бр 135/04 и 36/09), регулисана индиректно кроз идентификацију заштићених и јавних природних добара одређених, између осталог, и предеоним вредностима простора. Закон је фокусиран на заштиту природних добара и предела посебних одлика, не идентификује разноврсност предела као битну категорију али омогућава заштиту појединих елемената простора вредних за очување и унапређење предела, без приступа пределу као целини..

Закон о заштити природе (Сл. гл. РС, бр. 36/09 и 88/10) уводи појам предела и заштите предела у циљу очувања његових значајних обележја, разноврсности, јединства и естетских вредности као и омогућавања традиционалног начина коришћења природних вредности. Одређено је да се заштита, управљање и планирање предела заснива се на идентификацији предела и процени њихових значајних и карактеристичних обележја на основу критеријума који ће се прописати. У овом тренутку обавезно је унети основне смернице заштите, унапређења и управљања пределом, у просторне и урбанистичке планове, планску и пројектну документацију, основе и програме управљања и коришћења природних ресурса и добара.

Предеоне вредности се индиректно третирају у „Закону о културним добрима“ који идентификује као непокретна културна добра споменике културе, просторне културно-историјске целине, археолошка налазишта и знаменита места. Међутим категорија културног пејзажа као посебног сегмента непокретне културне баштин¹, овим законом није третирана. Преднацрт "Закона о непокретном културном наслеђу" (2008) уводи термин културног предела дефинисан као "подручје од природног, естетског и културног и/или историјског значаја, настало интеракцијом природних и људских фактора, који сачињавају непокретно културно добро и природни простор окружен културним добром и/или који га окружује."

Закон о планирању и изградњи (Сл. гл. РС, бр.72/09) у домену просторног планирања, кроз начела за уређивање простора, подржава концепт заштите предела упућујући на потребу за "заштитом природних, културних и историјских вредности", а у домену урбанистичког планирања, кроз циљеве уређења насеља упућује на очување и унапређење укупног градитељског наслеђа, традиције градитељства и створених вредности насеља, допуну постојећих и стварање нових урбаних вредности као и обнову и реконструкцију историјских и амбијенталних целина. Закон не дефинише предео и не упућује

на потребу за идентификацијом карактера предела као: фактора идентита, основе за процену утицаја, основе за успостављање стратегија и политика планирања простора на националном, регионалном и локалном нивоу.

Закон о процени утицаја, Закон о стратешкој процени утицаја (Сл. гл. РС, бр.135/04) и **Закон о изменама и допунама Закона о процени утицаја на животну средину** (Сл. гл. РС, бр. 36/09) у својој процедури израде као један од медијума утицаја утврђује и процену утицаја на предео, али се то превасходно односи на пределе изузетних одлика које својим естетским квалитетима завређују висок ниво заштите. Међутим, у осталим случајевима, сугерише се само уочавање визуелних промена без озбиљније анализе утицаја на структуру и карактер предела, што није у складу са принципима планирања, управљања и заштите које уводи Европска конвенција о пределу.

Законом о Просторном плану Републике Србије од 2010 до 2020.године (Сл. гл. РС, бр. 88/10) појам предела је дефинисан у складу са Европском конвенцијом о пределима, и ако Конвенција још увек није ратификована. У делу **V. Просторни план Републике Србије 2010-2014-2020.**, у поглављу 1.3.4. Заштита и уређење предела дефинисани су: Основни проблеми деградације квалитета предела Србије; Оперативни циљеви заштите, уређења и развоја предела Републике Србије; Концепција заштите, уређења и развоја предела Републике Србије; Стратешки приоритети - пројекти до 2014. године чија је реализација условљеба ратификацијом Европске Конвенције о пределима и њеном применом на регионално, националном и локалном нивоу.

Национални прописи Републике Србије, у области која је предмет Европске Конвенције о пределу усклађени са основним захтевима који произилазе из њених одредби, а може се казати да постоје основне институционалне претпоставке неопходне за њихову примену. Законом о просторном плану Републике Србије су предвиђени правни инструменти који су неопходни за усклађивање Конвенције са националним законима и прописима, а то су: потврђивање Европске конвенције о пределима и израда Студије о пределима Србије где би се извршила идентификација предела на националном нивоу; интеграција проблематике предела у: Закон о планирању и изградњи (установљавање обавезе израде карактеризације предела као дела интегралног планирања простора на свим нивоима), Закон о заштити природе, Закон о шумама, Закон о пољопривреди, Закон о водама, Закон о енергетици и другим гранским законима и прописима, Израда студије утицаја на предео развојних планова и пројеката, проглашење режима заштите ревалоризованих природних и културних предела и амбијенталних целина у насељима. Усклађивањем овог закона за осталим гранским националним законима и прописима омогућава се примена Европске конвенције о пределу.

Циљ и значај

Полазећи од Стратегије за проширење Европске уније за земље Југоисточне Европе а на основу Националне стратегије Републике Србије за приступање Србије ЕУ, потписивање Европске конвенције о пределу (у даљем тексту: Конвенција), значајано доприноси развоју система заштите природе и биодиверзитета у складу са критеријумима за приступање.

Циљ Конвенције је заштита, управљање и планирање свим типовима европских предела, било да су урбани, сеоски, деградирани, или они изузетне лепоте, путем увођења мера на националном нивоу и сарадње на европском нивоу.

Полазећи од тога да квалитет и разноврсност, као и природне и културне вредности, европских предела представљају заједнички ресурс, европске земље су донеле Европску конвенцију о пределу, у Фиренци 2000.године.

Међународна конвенција, донесена на нивоу Савета Европе, може да помогне остваривању овог циља тако што ће представљати правну везу између осталих међународних иницијатива у овој области.

Напори Савета Европе усмерени су на подстицање земаља чланица, као и осталих европских земаља, да препознају пределе као заједнички легат и потписивањем Конвенције заузму заједнички став према њиховој заштити, планирању и управљању.

На тај начин, земље потписнице приступају мрежи земаља које су наставиле да испољавају бригу о одрживом развоју, исказану на конференцији у Рио де Жанеиру, где су предели препознати као суштински фактор у успостављању равнотеже између очувања природног и културног наслеђа, као израза европског идентитета и разноликости, и његовог коришћења као економског потенцијала који може да омогући отварање нових радних места, а у контексту процвата одрживог туризма.

По својој разнообразности и свом квалитету, културне и природне вредности карактеристичне за европске пределе део су европског заједничког наслеђа, и из тог разлога европске земље имају обавезу да уведу заједничке одредбе о заштити, управљању и планирању везаним за те вредности. Стога, међународна конвенција донесена на нивоу Савета Европе може да помогне остваривању овог циља, тако што ће представљати правну везу између осталих међународних иницијатива у овој области.

Само се одређени број међународних прописа делимично, посредно или непосредно, односи на пределе. Не постоји, међутим, међународни пропис који се директно, посебно и свеобухватно бави европским пределима и њиховим очувањем, упркос њиховој огромној културној и природној вредности и опасностима које им прете. Ова Конвенција је израђена с намером да се та празнина попуни.

Предност Конвенције је у томе што се може примењивати неограничено дуго, и што се може спроводити у дело под окриљем неке међународне организације, у овом случају Савета Европе.

Предвиђено је да Европска конвенција о пределу буде допуна постојећим међународним конвенцијама, као што су:

а) Конвенција о заштити светске културне и природне баштине (Париз, 16. новембра 1972. године);

б) Конвенција о заштити европских дивљих врста и природних станишта (Берн, 19. септембра 1979. године);

в) Европска конвенција о заштити архитектонског наслеђа Европе (Гранада, 3. октобра 1985. године);

г) Европска конвенција о заштити археолошког наслеђа (Ла Валета, 16. јануара 1992. године);

и међународним иницијативама, као што су Паневропска стратегија биолошке и предеоне разноврсности (Софија, 25. октобра 1995). Европска конвенција о пределима треба да омогући, тамо где је то могуће, успостављање формалних веза између механизма конвенције и других прописа или иницијатива.

Поред међународних, применом Конвенције се омогућава повезивање постојећих националних документа:

- Закон о Просторном плану Републике Србије од 2010. до 2020. године ("Службеном гласнику РС", бр. 88/2010 од 23.11.2010. године)
- Национална стратегија одрживог развоја ("Службени гласник РС", бр. 57/2008 од 3.6.2008. године)
- Закон о заштити природе ("Службеном гласнику РС", бр. 36/2009, 88/2010 и 91/2010)
- Национална стратегија одрживог коришћења природних ресурса и добара (финализације Предлога је у поступку)
- Национална стратегија одрживог развоја
- Одрживи туризам

Европску конвенцију о пределима, до данас је ратификовала 33 земља чланица Савета Европе, а седам земаља међу којима је и Република Србија, је приступило Конвенцији.

Прихватањем Конвенције Република Србија ће се придружити земљама које су показале разумевање за вредност европског културног и природног наслеђа као темеља европског идентитета, коме и сама припада.

Спровођење политике просторног развоја, која има за циљ заштиту, управљање и планирање предела, као дела европског наслеђа, биће омогућено путем ефикасне међународне сарадње утемељене у Конвенцији, која се искључиво бави пределом.

Рализацијом општих и посебних мера, кроз подизање нивоа свести у јавности, оспособљавањем стручњака/специјалиста који ће идентификовати пределе Србије, анализирати карактеристике и пратити њихове промене, преко интегрисања предела у политике просторног и урбанистичког планирања, у Републици Србији ће се створити и атмосфера за укључивање заинтересоване јавности у процесе одређивања и спровођења предеоне политике.

Европска конвенција о пределима састоји се од преамбуле и четири одељка:

- а) I поглавља, у коме се одређују циљеви и поље примене конвенције, као и главне дефиниције;
- б) II поглавља, у коме су изложене мере које треба предузети на државном нивоу;
- в) III поглавља, у коме су изложене основе за европску сарадњу, мере које треба предузети на међународном нивоу, и улога одбора задужених за надгледање спровођења Конвенције;
- г) IV поглавља, које се бави поступцима усвајања Конвенције и питањима која су с тим у вези.

Преамбула даје општи преглед питања која чине темељ Европске конвенције о пределима, посебно истичући следеће тачке:

-Конвенција представља сегмент деловања Савета Европе у области природног и културног наслеђа, просторног планирања, животне средине и локалне самоуправе.

-Брига о одрживом развоју, исказана на конференцији у Рио де Жанеиру, одређује пределе као суштински битан фактор у успостављању равнотеже

између очувања природног и културног наслеђа као израза европског идентитета и разноликости, и његовог коришћења као економског потенцијала који може да омогући отварање нових радних места, а у контексту процвата одрживог туризма.

-Предео је значајна компонента животне средине и људског окружења, како у граду, тако и на селу, без обзира да ли је обичан или изузетан. Сходно томе, јавност треба подстицати да активно учествује у управљању и планирању предела, и да има свест о сопственој одговорности за оно што се с пределом дешава.

-За државе чланице Савета Европе, које желе да кроз међународне споразуме промовишу идеале који су њихово заједничко наслеђе, предео представља добро које треба очувати, и којим треба управљати путем ефикасне међународне сарадње утемељене на правном документу који се искључиво бави пределом.

I поглавље – Опште одредбе

Дефиниције

У овом поглављу су дате дефиниције израза који се користе у Конвенцији, како би се осигурала једнообразност њиховог тумачења од стране свих оних који су заинтересовани за добробит европских предела.

“Предео” се дефинише као подручје каквим га виде и доживљавају људи - локално становништво и посетиоци, чија визуелна обележја и карактер представљају производ деловања природних и/или културних (односно, људских) фактора. Ова дефиниција је одраз идеје да се предели мењају у времену, под утицајем природних сила и људских бића. У дефиницији се подвлачи и то да предео чини целину чије се природне и културне компоненте морају посматрати заједно, никако одвојено.

Такође дате су дефиниције и других израза који се често користе у Конвенцији.

Поље примене

Конвенција се односи на читаву територију држава потписница и обухвата природна, сеоска, градска и приградска подручја. Она обухвата копнене области и области под водом, и примењује се како на копнене воде (као што су слатка и слана језера), тако и на морске области (приобаље и територијалне воде).

Циљеви

Циљ конвенције је заштита европских предела, управљање њима и њихово планирање путем увођења мера на националном нивоу и сарадње на европском нивоу између држава потписница.

II поглавље – Мере на националном нивоу

Подела одговорности

Државе потписнице треба да спроводе конвенцију на управном нивоу који је најпогоднији за примену, водећи рачуна о принципу супсидијарности и Европској повељи о локалној самоуправи. То подразумева да, уколико је то неопходно, локалним и регионалним властима, као и групацијама таквих власти, може бити загарантовано формално учешће у процесу спровођења Конвенције.

Тамо где регионалне власти имају потребне надлежности, заштита предела, управљање њима и њихово планирање биће делотворнији ако се

одговорност за њихово спровођење повери – у уставно-правним оквирима дефинисаним на националном нивоу – органима власти који су најближи заједницама о којима је реч. Све државе треба прецизно да одреде задатке и мере за које је сваки од нивоa – национални, регионални или локални – одговоран, као и правила за координацију мера између ових нивоa, нарочито када су у питању прописи у вези с просторним и урбаним планирањем.

Опште мере

Овим одредбама дефинишу се следеће мере неопходне за спровођење Конвенције у државама потписницама: правно признавање предела као суштински битне компоненте околине у којој људи живе, као израза разноликости њиховог заједничког културног, еколошког и друштвено-економског наслеђа и као темеља локалног идентитета; уобличавање и спровођење програма заштите, управљања и планирања предела, уз поштовање одредаба Конвенције; успостављање процедура за укључивање најшире јавности, локалних и регионалних власти и осталих заинтересованих страна у осмишљавање и спровођење ових програма; систематско укључивање предела у програме просторног планирања, у урбанистичке програме једне државе, као и у културне програме, програме заштите животне средине, социјалне и економске програме, и програме из било ког другог сектора који може имати непосредан или посредан утицај на предео.

Посебне мере

Ове одредбе баве се посебним мерама које државе потписнице морају да предузму на националном, регионалном или локалном нивоу, у погледу јачања свести, обуке и образовања, идентификације и процењивања, циљног квалитета предела, спровођења у дело, спровођењем посебних правних, административних, фискалних и финансијских прописа, у циљу заштите, управљања и планирања предела, а у складу са прихваћеном предеоном политиком.

III поглавље – Сарадња на европском нивоу

Међународне политике и програми

Ово поглавље предвиђа да Конвенција треба да омогући међународним телима и програмима да поклоне већу пажњу пределима. У том циљу, државе потписнице код којих је развијенија свест о проблему предела треба да играју активну улогу, тако што ће усаглашавати своје идеје и предлоге у оквиру надлежних експертских одбора, поменутих у Члану 10 Конвенције. Поред тога, Савет Европе треба да се укључи у одређене програме сарадње с другим међународним владиним организацијама, а нарочито UNESCO-ом, Европском унијом и Светском унијом за очување природе, али и с другим невладиним организацијама.

Узајамна помоћ и размена информација

У циљу што делотворнијег спровођења Конвенције, државе потписнице се обавезују да ће остваривати сарадњу у 3 области: техничке и научне помоћи путем размене искустава; у размени стручњака за пределе и у размени информација о свим питањима садржаним у одредбама ове Конвенције.

Прекогранични предели

У овим одредбама се од држава потписница захтева да покрену прекограничне програме идентификације предела који се простиру ван граница једне државе, управљања њима и њиховог планирања. Од њих се, при том, захтева да се, у највећој могућој мери, у складу с принципом супсидијарности

дефинисаним у Европској повељи о локалној самоуправи, ослоне на локалне и регионалне власти, и да се користе инструментима за имплементацију препорученим у Нацрту европске конвенције о прекограничној сарадњи између територијалних заједница или власти у Европи од 21. маја 1980, и њеним додатним протоколима.

Праћење спровођења конвенције

У овим одредбама прописан је начин и тела за праћење Конвенције .У том смислу, показало се да би циљеви Конвенције били лакше оствариви када би представници држава потписница имали могућност да се редовно састају у циљу осмишљавања заједничких координираних програма, и да заједно надгледају спровођење Конвенције и у том циљу, сматрало се да Савет Европе нуди идеални оквир, с обзиром да већ има надлежне одборе у којима све државе потписнице могу имати своје представнике.

Награда за предео Савета Европе

Установљена је награда за предео као подстицај процесу, који државе широм Европе треба да покрену, подстицања и признавања старања о пределу. Награда за предео Савета Европе „крунисала“ би деловање на националном нивоу, које би могло да подразумева и национални конкурс, а можда и финансијску помоћ заинтересованим локалним и регионалним властима.

IV поглавље

Завршне одредбе

Уз неколико изузетака, завршне одредбе су конципиране у складу са „обрасцима за завршне одредбе конвенција и споразума закључених у оквирима Савета Европе“, одобреним од стране Министарског комитета Савета Европе на 315. заседању заменика министара, у фебруару 1980. године. Из тог разлога, за већину чланова није потребно никакво посебно објашњење.

Однос према другим прописима

Овим одредбама Конвенција покушава да предупреди евентуалне тешкоће које би могле настати у односу са другим међународним правним актима изјавом да Конвенција не спречава примену строжих одредаба повољнијих за предео, садржаних у другим правним актима.

Потписивање, ратификација и ступање на снагу

Прописано је да Конвенција ступа на снагу три месеца пошто је ратификује десет држава чланица Савета Европе.

Територијална примена

Ова одредба се односи само на оне територије које имају посебан статус, као што су прекоморске територије, Фарска острва или Гренланд у случају Данске, или Гибралтар, Острво Ман, Џерси (Jersey) или Гернси (Guernsey) и случају Велике Британије.

Измене и допуне , Подручје примене и Циљеви

Овим одредбама прописан је начин и поступак измена и допуна као и подручје примене па је прописано да се Конвенција примењује на целокупну територију Страна потписница, и обухвата природна, сеоска, градска и приградска подручја. Конвенција обухвата копно, копнене воде и морске области. Односи се на пределе који се могу сматрати изузетним, као и на свакидашње или деградиране пределе.

Циљеви ове Конвенције су промовисање заштите, управљања и планирања предела, као и организовање европске сарадње о питањима предела.

Чланом 1. Нацрта закона предвиђа се потврђивање Европске конвенције о пределу која је сачињена у Фиренци 20. октобра 2000 године, у оригиналу на енглеском и француском језику коју је Република Србија потписала 21. септембра 2007. године.

У члану 2. Нацрта закона дат је текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик.

У Члану 3. одређена је надлежност за спровођење Конвенције од стране министарства надлежног за послове животне средине и просторног планирања и министарства надлежног за послове културе.

Чланом 4 регулисано је ступање на снагу овог закона и то тако да закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

III. ФИНАНСИЈСКЕ ОБАВЕЗЕ ЗА ИЗВРШАВАЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

Овом Конвенцијом не стварају се финансијске обавезе за њено извршавање.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА ИЗВРШАВАЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

Европска конвенција о пределу препушта државама потписницама избор средстава која ће користити у својим унутрашњим правним аранжманима у циљу извршавања својих обавеза. Као таква, она је значајно флексибилна у примени и спада у једноставније конвенције за спровођење.

Све државе треба прецизно да одреде задатке и мере за које је сваки од нивоа власти (национални, регионални или локални) одговоран, као и правила за координацију мера између ових нивоа, нарочито када су у питању прописи у вези с просторним и урбанистичким планирањем.

Већина активности на националном нивоу, које треба покренути у циљу пуне примене Конвенције, углавном се односе на развој одговарајућих инструмената политике и законског оквира, што представља редовну активност министарстава, па за спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије.